

- b) ja līgumslēdzējai iestādei ir šāds pienākums, bet tā to nepilda, – vai tiesai tas ir pietiekams pamats atzīt par prettiesiskām līgumslēdzējas iestādes darbības, jo ar tām nav nodrošināta procedūru pārskatāmība un objektivitāte, ja līgumslēdzēja iestāde nepieprasa prasītājam un pēc savas ierosmes nelemj par iespējamo savstarpēji saistīto personu personiskā stāvokļa ietekmi uz konkursa rezultātiem?
- 4) Vai trešajā jautājumā norādītās tiesību normas un Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 1. punkts (kopā vai atsevišķi, bet neaprobežojoties ar šīm normām), ņemot vērā Tiesas spriedumus *EVigilo* [lieta C-538/13], *Eturas* [u. c.] [lieta C-74/14] un *VM Remonts* [lieta C-542/14], ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka:
- a) ja pretendente (prasītāja) bija uzzinājusi par vienas no saistīto publiskā iepirkuma konkursa dalībnieču (pretendentes A) zemākās cenas piedāvājuma noraidīšanu un citas (pretendentes B) atzīšanu par iepirkumā izraudzīto pretendentu, tāpat ņemot vērā citus ar šīm pretendentiem un to dalību iepirkumā saistītos apstākļus (ka pretendenti A un B valdes locekļi ir identiski, ka tām ir tas pats mātesuzņēmums, kurš konkursā nepiedalījās; apstākļi, ka pretendentes A un B līgumslēdzējai iestādei neatklāja savas saiknes un atsevišķi nesniedza papildu paskaidrojumus par tām, inter alia, jo tas netika jautāts; ka pretendente A piedāvājumā sniedza pretrunīgus datus par piedāvāto transportlīdzekļu (atkritumu savākšanas automobiļu) atbilstību Konkursa noteikumam EURO V, ka šī pretendente, iesniegusi zemākās cenas piedāvājumu, kas konstatēto trūkumu dēļ tika noraidīts, pirmkārt, šo līgumslēdzējas iestādes lēmumu nav pārsūdzējusi, un, otrkārt, par pirmās instances tiesas spriedumu ir iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā inter alia ir [apstrīdējusi] sava piedāvājuma noraidīšanas tiesiskumu; u. c.), un, tā kā visu šo apstākļu dēļ līgumslēdzēja iestāde neveica nekādas darbības, – vai šī informācija vien ir pietiekama, lai pamatotu pārsūdzības iestādei izteikto prasību atzīt par prettiesiskām līgumslēdzējas iestādes darbības, ar kurām nav nodrošināta procedūru pārskatāmība un objektivitāte, prasītājam papildus neprasot konkrēti pierādīt pretendentsu A un B negodīgo rīcību?
- b) pretendentes A un B to, ka tās ir reāli un godīgi sacentušās publiskā iepirkuma konkursā, līgumslēdzējai iestādei nav pierādījušas tikai tādēļ, ka pretendente B ir brīvprātīgi iesniegusi godīgas dalības deklarāciju, šī pretendente ir ieviesusi kvalitātes vadības standartus dalībai publiskajos iepirkumos, bez tam šo dalībnieču piedāvājumu forma un saturs nav identiski?
- 5) Vai tajā pašā konkursā, kura vērtība atbilst starptautiska iepirkuma vērtībai un kurā piedāvājumus iesniegušās līgumslēdzējas iestādes atrašanās vieta un pakalpojumu sniegšanas vieta nav sevišķi tālu no citas dalībvalsts (Latvijas Republikas), savstarpēji saistītu uzņēmēju (tiem abiem ir viens mātesuzņēmums), kuri [konkursā] piedalās atsevišķi, darbības, inter alia ņemot vērā to, ka viens no šiem uzņēmējiem ir brīvprātīgi iesniedzis godīgas konkurēšanas deklarāciju, principā var tikt vērtētas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta normām un Tiesas judikatūru, kurā tās interpretētas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, OV L 134, Īpašais izdevums latviešu valodā, 6. nod., 7. sēj., 132. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, OV L 395, 1989., Īpašais izdevums latviešu valodā, 6. nod., 1. sēj., 246. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. oktobrī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/AB SEB bankas

(Lieta C-532/16)

(2017/C 006/35)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Otra lietas dalībniece: AB SEB bankas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 184.–186. pants apstākļos, kādi ir radušies šajā lietā, ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvā 2006/112 noteiktais atskaitījuma koriģēšanas mehānisms nav piemērojams tajos gadījumos, kuros vispār nevarēja veikt sākotnējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitījumu, jo tas bija no nodokļa atbrīvots darījums par zemes piegādi?
- 2) Vai atbildei uz pirmo jautājumu ir svarīgi tas, ka (1) sākotnējo PVN atskaitījumu par zemes gabalu pirkumu piemēroja tādēļ, ka tāda bija nodokļu iestādes prakse, atbilstoši kurai atbilstošā piegāde tika kļūdaini uzskatīta par apbūves zemes piegādi, kurai ir piemērojams PVN, kas ir paredzēts Direktīvas 2006/112 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un/vai (2) zemes piegādātājs pēc pircēja izdarītā sākotnējā atskaitījuma viņam izdeva PVN rēķinu, kurā ir koriģēta sākotnējā rēķinā norādītā (atsevišķā) PVN summa?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Direktīvas 2006/112 184. un/vai 185. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā pirmais atskaitījums nebija iespējams, jo atbilstošajam darījumam nebija piemērojams PVN, ir jāpieņem, ka nodokļu maksātāja pienākums koriģēt šo atskaitījumu radās uzreiz, vai arī tikai tad, kad izrādījās, ka sākotnējais atskaitījums nebija iespējams?
- 4) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Direktīva 2006/112 un it īpaši tās 179., 184.–186. un 250. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atskaitāmā PVN priekšnodokļa koriģētā summa ir jāatskaita no tā taksācijas perioda, kurā radās nodokļu maksātāja pienākums un/vai tiesības koriģēt sākotnējo atskaitījumu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Lieta C-540/16)

(2017/C 006/36)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”

Atbildētāja: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Parejās lietas dalībnieces: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministrija, BUAB “Sedija”, UAB “Starkis”, UAB “Baltijos šprotai”, UAB “Ramsun”, AB “Laivitė”, UAB “Baltlanta”, UAB “Strimelė”, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma “Stilma”, UAB “Banginis”, UAB “Monistico”, UAB “Rikneda”, UAB “Baltijos jūra”, UAB “Grinvita”, BUAB “Baltijos žuvis”